

har ikke fundet den begrundet. Men efterat hele dette Spørgsmaal har taget den Udstrækning, som det senere har faaet, nemlig derved, at samtlige Invalidter fra en senere Krig ere traadte til, saa kan jeg ikke indsee, at det er principrigtigt, at der i Bestyrelsen for en Forsørgelse, der angaaer Anvendelsen af saa betydelige Midler til Understøttelse for Folk hele Landet over, sidder to Delegerede fra en enkelt Kjøbstadcommunalbestyrelse her i Landet. Jeg troer dernæst, at den vedkommende Communalrepræsentation maasigte sig befriet fra det, som jeg vil indrømme, besværlige Hverv, det nu har røgtet for Staten i 19 Aar, thi som bekendt har intet andet Medlem af Bestyrelsen end den administrerende Directeur Lønning for sit Arbejde, og Arbejdet er saaledes udført af Borgerrepræsentationens Delegerede paa en — saaledes forekommer det mig — temmelig bebyrdenende Maade. Jeg har hørt Klage over, men jeg troer, at denne Klage er i og for sig ubegrundet, at den nuværende Sammensætning af Bestyrelsen kunde have tilfølgende, at Invalidter, der boede her i Hovedstaden eller i Bestyrelsens umiddelbare Nærhed, kunde ved Hjælp af denne Sammensætning lettere faae Bestyrelsens Dre aabent for Begjæringer, Bidrag og Forhøielse, end Tilfældet vilde være, hvis Bestyrelsen udelukkende laa i Regjeringens Hænder. Jeg troer ikke, at disse Klager paa nogen Maade ere begrundede; men det kan synes forklarligt, at saadanne Klager kunne fremkomme og finde et Slags Medhold hos de Vedkommende omkring i Landet, og jeg er derfor tilbøjeligt til at tilraade, at Bestyrelsen af dette Aanklagende her bliver er reen Regjeringsbestyrelse. Der er efter min Opfattelse ingenlids Anledning til at vedblive med Bestyrelsen under den gamle Form, og jeg er overbevist om, at Dusket om Forandring maa deles af Kjøbenhavn's Communalbestyrelse, ligesom man ogsaa ved denne Forandring kun kan tilføie en Anerkjendelse af, at der fra denne Side hidtil ikke er reist nogen Indvending mod den Byrde, der ved denne Lov er bleven den paa-lagt. Det er det eneste Punkt, som jeg har villet drage frem ved denne Behandling af Sagen, og jeg stoler paa, at der er flere, der

finde denne Betragtning rigtig. Det kan i og for sig ikke undgaaes, at de Individter, som boe nærmere ved Bestyrelsen, i flere Tilfælde ville faae en noget velvilligere Behandling, da de personlig kunne rette deres Klager til Vedkommende, end de Øvrige i Landet; men jeg troer dog, at vi med Hensyn til Bestyrelsens Sammensætning maae vise, at der ialfald ikke er nogen særegen Communes Indvaanere som saadanne, der kunde synes at have noget som helst Fortrin fremfor de andre Communer's Indvaanere.

Krigsministeren: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) rettede det Spørgsmaal til mig, om man ikke paatænkte en særlig Revision af Bestemmelserne for Officerers Pensionering, og det vil vist ikke forundre ham, naar jeg ikke seer mig istand til derpaa at give et bestemt Svar. Denne Sag har naturligtviis været Gjenstand for Overveelse i Regjeringen, men der har ikke foreligget tilstrækkelige Grunde til at samle de omtalte Bestemmelser i et særligt Lovforslag, saaledes som det for Underofficerernes Vedkommende er skeet i det her foreliggende Lovforslag. De særlige Bestemmelser med Hensyn til Officerer ere nemlig ikke af den Natur, at de ikke ligesaa godt kunne vedblive at have deres Plads i den almindelige Pensjonslov, og der har derfor ikke for mig været nogen Grund til at forøge det store Antal Lovforslag, som nu foreligge, og som jo kun ere Forgængere for en Mængde andre lignende.

Da ikke flere begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Winther: Det er blevet vedtaget i det Udvalg, som behandler Pensjonslovudkastet for Embedsmænd i Almindelighed, at man skulde henstille til Thinget, at det vilde henvise dette Lovforslag til det samme Udvalg, og dettes Ordfører har anmodet mig om at stille dette Forslag. Jeg skal altsaa tillade mig at gjøre denne Henstilling.

Da Ingen videre ønskede at udtale sig